

[00:00:00] Vân: Alô, một, hai, ba, bốn. Alô, một, hai, ba, bốn. Xin chào tất cả mọi người. Hôm nay mình sẽ nói tiếng Việt trên kênh tiếng Anh của mình để giải thích tại sao mình lại không nói tiếng Việt ở trên kênh tiếng Anh của mình, mặc dù mình là người Việt. Bắt đầu thôi.

[âm nhạc]

Cho những bạn nào mới biết đến kênh của mình, mình xin tự giới thiệu, mình tên là Vân. Mình sinh ra và lớn lên ở Hà Nội, 100% là người Việt Nam, và mình đã có một khoảng thời gian đi du học và làm việc ở bên Mỹ. Hiện tại thì mình đã về Việt Nam và làm một *full-time* YouTuber, một nhà sáng tạo nội dung ở trên YouTube

[00:00:30] và mình chuyên làm về văn hóa, du lịch và ẩm thực của Việt Nam.

Từ khi làm YouTube đến giờ thì mình đã nhận được rất là nhiều *comment* hỏi là tại sao mình "là người Việt mà lại không nói tiếng Việt?", "đi du học nhiều quá bị quên tiếng Việt à?", "bị mất gốc à?" hay là "muốn nói tiếng Anh để khoe trình độ tiếng Anh hay sao?". Tất cả những câu hỏi đó thì mình sẽ giải đáp trong ngày hôm nay. Nhưng mà trước khi mình có thể trả lời những câu hỏi đó thì để mình kể cho các bạn câu chuyện tại sao mình lại lập ra kênh YouTube này.

Khi ở bên Mỹ, mình đã rất sốc bởi vì có rất ít người biết đến Việt Nam. **[00:01:00]**

Nếu như họ biết đến Việt Nam thì họ chỉ biết đến chiến tranh Việt Nam mà thôi.

Thậm chí còn có những người không biết Việt Nam ở đâu. Mình nhớ hồi cấp ba, khi mà mình đi học, thì bạn mình còn hỏi là: "Việt Nam có điện không? Việt Nam có điện không?" Mình đúng kiểu... [chép miệng] Bạn ơi, mình sinh ra ở thành phố, ở thủ đô của Việt Nam, là một nơi mà nhà cao chót vót, xong rồi điện bầy sắc cầu vòng bật tung bừng lên, mắc tứ tung ở trên cầu, bật 24 giờ. Tại sao Việt Nam lại không thể có điện được trời? Thế là lúc đó mình đã biết là mình phải làm một điều gì đó để quảng bá **[00:01:30]** Việt Nam nhiều hơn.

Cho tới khi mình có cơ hội được làm việc với những *refugee*, có nghĩa là những người Việt tị nạn ở bên Mỹ từ hồi chiến tranh, thì mình đã được nghe những câu chuyện rất là cảm động từ họ, và họ có những nỗi đau và những lí do khó nói khiến họ chưa thể về Việt Nam được. Có những người 20, 30, thậm chí 40 năm vẫn chưa được về Việt Nam để xem đất nước thay da đổi thịt như thế nào, cũng không biết là đất nước mình phát triển ra làm sao. Mình mong là thông qua kênh của mình thì những người xa xứ có thể có một góc nhìn **[00:02:00]** mới hơn về Việt Nam, và quan trọng hơn hết, mình muốn đưa hình ảnh Việt Nam ra với bạn bè quốc tế.

Vậy thì để thực hiện được điều đó thì bắt buộc mình phải nói tiếng Anh. Tiếng Anh là một ngôn ngữ được sử dụng phổ biến nhất ở trên thế giới. Hơn nữa, tiếng Anh lại là một lợi thế của mình, và mình lại còn có cơ hội được sang bên nước ngoài để học hỏi văn hóa phương Tây, nhưng lại có một góc nhìn của phương Đông, thì tại sao mình lại không kết hợp cái điểm mạnh đấy, cái đam mê của mình và việc giúp ích cho người khác lại, để tạo nên một giá trị gì đó, đúng không?

[00:02:30] Thì cũng thấy là có rất là nhiều anh chị làm *travel vlog* rồi, là người Việt, nói tiếng Việt, và các anh chị ấy làm rất là giỏi, như là anh Khoai Lang Thang, anh Completed: 12/03/2024

Chan La Cà, v.v... Thì mình cảm thấy là mình không cần thiết để trở thành một người sáng tạo nội dung có cùng một nội dung như vậy. Mình muốn tìm một con đường riêng của mình để mình đi. Vì vậy, lí do đầu tiên, tại sao mình sử dụng tiếng Anh trong những video của mình, là bởi vì mình muốn có nhiều người từ nhiều quốc gia biết đến Việt Nam hơn.

Có nhiều bình luận nói là mình bị **[00:03:00]** mất gốc. "Buổi trưa ăn bưởi chua." "Nồi đồng nấu ốc, nồi đất nấu ếch." Các bạn nói được chưa mà bảo mình bị mất gốc? Hử? Thêm một câu khó hơn này: "Lúa nếp là lúa nếp..." [phì cười] [bíp] "Lúa nếp là lúa nếp..." "Lúa nếp là lúa nếp làng..." "Lúa..." "Lúa..."

Người dẫn chuyện trong SpongeBob: One eternity later.

Vân: "Lúa nếp là lúa nếp làng, lúa lên lớp lớp, lòng nàng làng làng." Đây. Thế mà bảo người ta bị mất gốc. Đùa tí cho vui thôi. Nếu mà mình thực sự bị mất gốc thì **[00:03:30]** mình đã không rảnh để về Việt Nam làm YouTube, kiếm được rất là ít tiền để quảng bá về du lịch và ẩm thực Việt Nam như thế này. Khi mà mình về Việt Nam thì mình cảm thấy là con người Việt Nam rất là thân thiện và rất là đoàn kết. Thế nên là mình muốn đem những cái đó ra nước ngoài để mình khoe. Mình thấy là điều đó không có gì sai cả, chỉ có điều là cách thể hiện của mình nó chưa đáp ứng được tới tất cả mọi người thôi.

Vậy nên khi mà mình làm tiếng Anh thì mình cố gắng hết sức để làm phụ đề tiếng Việt, để những bạn nào không hiểu tiếng Anh thì có thể **[00:04:00]** xem phụ đề tiếng Việt và có thể học thêm tiếng Anh từ đó. Nhưng mà thực sự là việc làm phụ đề nó mất rất là nhiều thời gian của mình. Nếu mà bạn nào biết cả tiếng Anh cả tiếng Việt mà muốn giúp mình làm phụ đề cho những video của mình thì hãy liên hệ với mình nhé.